

HOME

AKTUALNO

Sinčić, Pernar i Bunjac maštaju kako će formirati svoju jednostranačku Vladu, Živi zid u euforičnom raspoloženju čeka sutrašnji kongres

TOPICS: [Izbori](#) [Kongres](#) [Vlada](#) [Živi Zid](#)

POSTED BY: HRVATSKA DANAS 28. TRAVNJA 2018.

U rujnu 2014., godinu dana prije redovnih parlamentarnih izbora, istraživanje agencije IPSOS PULS pokazalo je da Orah po prvi put uživa veće povjerenje birača nego SDP. Nije to bila značajna razlika, 17,9 prema 17,3 posto, ali analize su sugerirale da to »može biti politička prekretnica« u korist stranke koju je osnovala bivša SDP-ova ministrica Mirela Holy. Nije se to realiziralo.

Mirele Holy nema više u politici, sada ima status analitičarke, a Orah je toliko nerelevantan da ga ankete niti ne registriraju. Društvo iz Živog zida je, međutim, sigurno da se njima to ne može dogoditi, da su njihovi birači daleko vjerniji nego Orah-ovi i ovih dana likuju jer su se u Crobarometru još malo približili SDP-u i sada zaostaju tek za 4,2 postotna poena (18 – 13,8).

Ivan Vilibor Sinčić, Ivan Pernar i Branimir Bunjac već maštaju kako će nakon idućih izbora za Sabor formirati svoju jednostranačku Vladu, »eventualno s nekim neokaljanim koalicijskim partnerima«, i onda »u najviše 12 mjeseci provesti efikasne i konkretne reforme na dobrobit svih«.

U takvom euforičnom raspoloženju Živi zid očekuje nedjeljni kongres, na kojem se hrvatskoj javnosti namjeravaju predstaviti kao ozbiljna alternativa cijelom stranačkom sustavu, napose HDZ-u i SDP-u. Ali, kad se zagrebe ispod površine njihovih anketnih rezultata, otkrivaju se problemi Živog zida kakvih jedan Orah nije imao.

Mirelu Holy jasno se percipiralo kao ljevičarku i hrvatski građani koji su odabirali Orah dijelili su njezin svjetonazor. O ratifikaciji Istanbulske konvencije pozitivno mišljenje je, međutim, imalo ne više od 70 posto simpatizera Živog zida (90 posto SDP-ovaca i 59 posto HDZ-ovaca), a, recimo, 48 posto ih podupire predsjednicu Kolindu Grabar-Kitarović.

To znači da među biračima Živog zida ima ljudi sasvim različitih, pa i oprečnih ideoloških orijentacija. Držati ih sve na okupu neće biti laka zadaća za Sinčića i njegove kolege.

Privlačenje medijske pažnje

O tome bi im čelnici Mosta mogli puno pričati. Zasad se Živi zid ponaša jednako kao stranka Bože Petrova kad je zakoračila na nacionalnu političku scenu – nastoje pobjeći od vrijednosnog izjašnjavanja. Tako se trojica beskompromisnih mladića, koji su u stanju u Saboru uporno prozvati brojne hrvatske moćnike, nedavno nisu usudila sudjelovati u glasovanju o Istanbulske konvenciji.

Strah ih je bilo reakcije birača Živog zida. Bunjac je taj nedostatak hrabrosti naknadno pokušao prikriti floskulama da se Živi zid »protivi podjelama koje nameću HDZ i SDP, koji okreću prijatelja protiv prijatelja, susjeda protiv susjeda, brata protiv brata«.

Marijana Grbeša Zenzerović i Berto Šalaj upravo su objavili knjigu »Dobar, loš ili zao? Populizam u Hrvatskoj«. U njoj su se, između ostalog, bavili Sinčićevim diskursom u predsjedničkoj kampanji 2014., koji su uvjetno nazvali socijalnim populizmom. Živi zid planiraju obraditi u sljedećim istraživanjima.

– Njihov je rejting jedan je od indikatora da Hrvatska nije imuna na populizam, iako je taj fenomen kod nas neusporedivo manje prisutan nego u nekim drugim europskim zemljama, poput Italije ili Poljske, napominju Marijana Grbeša Zenzerović i Berto Šalaj.

Premda, dakle, Živi zid izmiče ideološkom svrstavanju, činjenica je da su oni veća prijetnja za SDP nego za HDZ. Živom zidu se sigurno prelilo više njihovih nego birača HDZ-a, koji su tradicionalno najlojalniji u Hrvatskoj.

Do tog su zaključka došli i u Živom zidu, pa u posljednje vrijeme oporbeni SDP-a ne napadaju manje nego vladajući HDZ. SDP i Živi zid danas su ljuti politički protivnici, što je bilo primjetno i u srijedu tijekom saborske rasprave o dopuni Ovršnog zakona koju su predložili socijaldemokrati. Zato bi SDP, osim političke strategije protiv Plenkovićeve vlade, morao imati odgovor i na narastajući Živi zid. Ali, veliko je pitanje je li to zapravo moguće.

– Mainstream stranke se općenito jako teško nose s populističkim strankama, koje su vrlo vješte u privlačenju medijske pažnje i »prodavanju« priča. Međutim, ne treba zaboraviti da populističke stranke svoju snagu crpe upravo iz slabosti mainstream opcija. Drugim riječima, one su posljedica, a ne uzrok slabosti etabliranih političkih stranaka, ocjenjuju Marijana Grbeša Zenzerović i Berto Šalaj.

Potpredsjednik SDP-a Peđa Grbin ne negira da je Živi zid nastao zbog nezadovoljstva Hrvata političkim sustavom i načinom funkcioniranja države. Ali, upozorava da je populizam još jači u nekim zemljama u kojima je situacija dosta bolja nego u Hrvatskoj.

Što narodu treba?

– Živi zid sa svojim pristašama uglavnom komunicira putem društvenih mreža i koliko to mogu pratiti oni iskazuju ogromno i opravdano nezadovoljstvo. Međutim, imate Češku s najmanjom nezaposlenošću od država članica Europske unije, a na izborima je tamo pobijedio čovjek koji je njihova verzija Berlusconija. Kampanja Andreja Babiša temeljila se na tvrdnji da on zna što narodu treba i protivljenju migrantima u zemlji kojoj nedostaje radna snaga, rekao nam je Grbin, objašnjavajući kako je zahtjevan posao parirati populističkim strankama uključujući i Živi zid.

Revolt protiv političkog establišmenta

Populizam Živog zida teško je ideološki jednoznačno odrediti, napominju Marijana Grbeša Zenzerović i Berto Šalaj. Oni takozvane »opasne druge«, osim u političkim elitama, vide prije svega u financijskim institucijama, pa bi ih se u tom smislu moglo proglasiti lijevim populistima. No, oni se odbijaju odrediti prema ideološkim temama što otežava jednoznačnu kategorizaciju te stranke. Za razliku od Živog zida, lijevi populistu u ostalim zemljama, primjerice, Podemos u Španjolskoj, nemaju nikakav problem sa zauzimanjem jasnog stava prema ideološkim temama, naglašavaju autori prve knjige koja istražuje kako se svjetski fenomen populizma reflektirao u Hrvatskoj. I njih dvoje ističu da spomenuti podatak iz ankete koju je Vlada naručila u vezi s Istanbulsom konvencijom ukazuje da je »biračko tijelo Živog zida izrazito šaroliko, s ljudima najrazličitijih uvjerenja«. Trenutačni uspjeh Živog zida pripisuju »revoltu protiv političkog establišmenta«, što je slučaj kod svih populističkih opcija.

Sinčić, Pernar i Bunjac uvjeravaju građane da je apsolutno sve rješivo u brzom roku ako postoji snažna volja, koje nema u HDZ-u i SDP-u. Političari u te dvije stranke, koji posjeduju puno veće iskustvo, naravno, znaju da je sama volja rijetko dovoljna.

– Riječ je o vrlo složenim problemima, a Živi zid je dosad samo pričao o zločestim bankama i da će pomoći blokiranim bez da su išta konkretno ponudili. Moram biti iskren i priznati da su i za SDP birači nekoliko puta u povijesti glasovali iz protesta. To više nije tako, okolnosti su se izmijenile, Živi zid je protestna stranka. I čestitam im na potpori što je uživaju u javnosti. No, na njima je velika odgovornost da je pretoče u nešto konkretno, u suprotnom će biti još jedna

prevara birača. Na nama u SDP-u je, pak, da radimo i predložimo rješenja, a građani neka prosude koliko smo u tome uspješni, zaključuje Grbin, piše [Novi list](#).